

Jurnalul de Șag

Primăria și Consiliul Local Șag vă urează Paște fericit!

Dragi șăgeni,

Sărbătoarea Învierii Domnului nostru Iisus Hristos, ca în alte dăți, și anul acesta o vom celebra în bună înțelegere și pace. În această perioadă, cu toții știm că sănătatea este cea mai importantă.

Sfintele Sărbători de Paști din acest an sunt altfel și de aceea este nevoie ca, în această perioadă de grele încercări, taina Învierii Domnului nostru Iisus Hristos să ne apropie și să ne facă să cugetăm mai profund la miracolul Vieții și al Renașterii.

În această perioadă dificilă, vă îndemn să oferim dragoste, nu ură, solidaritate, nu egoism!

Să dăruim bunătate, să avem credință și să prețuim viața!

Să ne rugăm ca Bunul Dumnezeu să ne apere de toate necazurile și să ne dăruiască sănătate nouă, familiilor noastre și tuturor celor dragi!

Doresc să vă mulțumesc, cu această ocazie, pentru comportamentul ireproșabil arătat în această perioadă, pentru efortul depus de fiecare în parte pentru binele comunității noastre. Prin aceste acțiuni am demonstrat, încă o dată, că Șagul este o comunitate solidară și unită, în care iubirea de aproape ne definește ca oameni, indiferent de greutățile prin care trebuie să trecem.

Lumina și căldura Paștelui să ne aducă binecuvântarea cerească, să ne umple sufletul de bucurii, să ne deschidă inimile spre iubire și credință!

Acest miracol divin pe care îl celebrăm în fiecare an cu mare bucurie în suflete și cu gândul la propria noastră mântuire are puterea să ne facă mai buni, mai curați în gânduri și în ceea ce simțim unii față de ceilalți.

Este așadar prilejul să vă transmit, dragi șăgeni, să întâmpinați sărbătorile pascale cu lumina Învierii în suflete și cu inima deschisă față de semenii noștri.

Vă doresc să aveți parte de pace și bucurie cu ocazia acestor sărbători, să fiți fericiți în familie, alături de prieteni și de cei dragi!

Cu respect,
Flavius Alin Rosu

† IOAN,
Din mila lui Dumnezeu,
Arhiepiscop al Timișoarei și
Mitropolit al Banatului

Iubitului nostru cler, cinului monahal
și drept-credincioșilor creștini, har, milă și pace
de la Dumnezeu Tatăl, iar de la noi,
părintească binecuvântare.

.....întristarea voastră se preface în bucurie." (Ioan 16, 20)

Hristos a înviat!

Iubiți frați și surori în Domnul,

Să dăm slavă Bunului Dumnezeu Care, prin sfințele slujbe, ne-a învrednicit să fim lângă Fiul Său Cel iubit, când Și-a desăvârșit drama prin care a mântuit lumea.

Aceste ultime zile din viața Lui pământească au pricinuit întristare Maicii Sale Precurate, Sfinților Apostoli și ucenicilor, dar și ingerilor. Am putea spune: Întristatu-s-a iadul într-un adâncul său. Cutremuratu-s-a iadul într-un adâncul său. Omul asistă neputincios la desfășurarea acestei drame unice în conținut și una pe scena creației. Păcatul l-a dus pe om în robia întinericului.

Hristos n-a așteptat pe Cruce să fie salvat de ucenici. Fiul lui Dumnezeu știa că a venit să-i salveze pe ei și pe noi, cei de azi, dar și pe cei de mâine. Hristos n-a strigat pe Cruce: Salvați-Mă!, ci Vă iert și Mă voi sui în Cer să vă împac pe toți cu Tatăl.

În Ghetsimani, Hristos le spune Apostolilor, înainte de marea Sa rugăciune: "Întristat este sufletul meu până la moarte" (Matei 26, 38).

Iată ce a făcut omul căzut în păcat: L-a întristat pe Dumnezeu!

Oare până când îl vom mai întrista pe Dumnezeu cu păcatele noastre?! Ne înșelăm, fraților, crezând că pe Dumnezeu îl putem condamna pe veci la întristare. Oare nu mai este iubire, nu mai este lacrimă de pocăință?

Iubirea este lacrima lui Dumnezeu care a căzut peste om; este sângele vărsat de Hristos pentru noi.

Iubirea este fecioara care își caută Mirele Care S-a răstignit pentru ea.

Pe Cruce, Hristos a murit moartea.

Noi L-am pus pe Cruce, iar El ne-a pus atunci pe aripile veșniciei.

Cum știe Dumnezeu să răsplătească omului: omul îi dă crucea, iar Dumnezeu, veșnicia!

Crucea n-a putut opri iubirea lui Dumnezeu, iubirea trece dincolo de Cruce. Dumnezeu, chiar și atunci când este întristat, iubește. Eu, când sunt întristat, urăsc, hulesc și judec.

Doamne, mai varsă o lacrimă peste ale noastre inimi să se umple de iubire!

Iubiți fii dubovnicești,

Întristată este lumea azi, dar prin credință, "întristarea voastră se preface în bucurie" (Ioan 16, 20), așa le grăia Hristos Apostolilor Săi. Cred că acest cuvânt ni l-ar da și nouă azi, mai ales celor din ale căror familii au plecat mamă, tată, frați, prieteni.

Dumnezeu să preschimbe întristarea din inimile fraților voastre, așa cum a preschimbat întristarea care a fost în inima Maicii Domnului, a Sfinților Apostoli și a ucenicilor, după Cruce, piroane și cumuna de spini.

Iubiților, sfânta lumină pe care o primiți este parte din bucuria pe care au primit-o femeile mironosițe când s-au dus la Mormânt să-L caute și să-I ducă mir lui Hristos, Mirelui Ceresc: "Dar când mergeau ele să vestească ucenicilor, iată Iisus le-a întâmpinat, zicând: Bucurați-vă!" (Matei 28, 9).

În taina sfintei lumini se ascunde iubirea lui Hristos. Dumnezeu ne întâmpină și la acest Praznic mare cu lumină, întru care sălășluiește iubirea Lui față de om, coroana creației Sale.

Omul nu este numai rodul înțelepciunii lui Dumnezeu, dar și al iubirii Sale. Iubirea lui Dumnezeu, iartă inima împovărată și smerită și transcende chiar și moartea. Să nu-ți fie teamă de iubire și de moarte.

Iubește și iartă, iar moartea nu te va atinge.

Există în cer o casă în care domnește iubirea. În acea casă este așteptat să vină omul care, în această lume, caută o singură comoară, pe Hristos.

Iubiții mei frați, în existența noastră pământească nu putem pune în paranteză sufletul. La sfârșitul vieții, unii frați creștini zic: Ce-a fost aceasta? Înseamnă că au trăit ca o nonprezență pe acest pământ, neștiind că mormântul este casa vremelnicei veșnicii.

Fraților, noi, românii, nu ne-am extins în istorie pe orizontală, ci în Sus și nu am încercat să ne înveșnicim în piramide, ci în biserici și mănăstiri. Biserica este semnul că neamul nostru se află pe aripile veșniciei, iar nu pe cele ale morții și că am fost zidiți la rândul nostru spre nemurire. Chiar și atunci când am fost trași pe roată, în istorie, ca neam, Hristos a sfărâmat roata și ne-a ajutat să ne ducem crucea neamului până la Golgota cea de Său.

Hristos pe Cruce, Horea, pe roată.

Hristos pe Golgota, Horea, în Apuseni.

Prin Jertfa lui Hristos vom dobândi Împărăția bucuriei lui Dumnezeu.

Prin suferință vom păstra Carpații, casa vremelnicei noastre pe acest pământ.

Iubiți frați și surori,

Hristos, după moartea pe Cruce, a trecut prin marea noapte spre Înviere. După ultimele sale cuvinte, s-a lăsat marea tăcere.

Constantin Brâncuși, pe malul Jiului, a dăltuit în piatră tăcerea și apoi în tăcere s-a întâlnit cu infinitul.

Așa cum te părăsește umbra în noapte, așa l-au părăsit pe Hristos ucenicii Săi.

Iubiților, Hristos nu a fost răstignit între doi sfinți, ci între doi tâlhari, vrând să ne arate că a venit și pentru ei pe acest pământ; și pe tâlhari îi așteaptă la poarta Cerului. Unul dintre tâlhari îl apăra pe Hristos, arătându-I nevinovăția.

O, de cât har s-a învrednicit acest tâlhar pe cruce! Atemporal, am putea spune că, în momentul când acest tâlhar îl apăra pe Hristos, el atunci a înviat. Hristos lăsându-l pe cruce, a coborât la iad și apoi, împreună cu tâlharul, a pășit pe poarta Raiului. Tâlharul rămâne și pentru noi un reazem de nădejde pentru iertarea și iubirea lui Dumnezeu.

Iubite frate, chiar dacă, până în această noapte a Învierii, ai tâlbărit, scolă-te și vino la Cruce, încă mai este Hristos pe ea.

Și pentru tine a curs o picătură de sânge din coasta Lui.

Înainte de a cobori la iad, Hristos a coborât în inima tâlharului. Și azi, din Potir, Hristos poate să coboare în inima ta. El așteaptă de la tine un semn de pocăință și să verși o lacrimă.

Lacrima este rostirea sufletului, este strigătul din adânc către Dumnezeu.

Adânc, Doamne, adânc, căci în adânc de păcate am căzut!

Doamne, chiar dacă suntem mai în adânc decât iadul, află-ne cu lumina Învierii Tale!

Cine îl apăra azi pe Hristos? Poate vei zice că nu mai e pe Cruce. Dar, dacă iei bine seama, vei vedea că azi, mai mult ca oricând, se bat mii de piroane în Trupul tainic al lui Hristos, în Biserica Sa. Nu ai vrea să iei și tu chipul tâlharului care, prionit fiind pe cruce, îl apăra pe Hristos? Tâlharul era în piroane pe cruce, tu, liber.

Ridică-ți fruntea și mărturisește că: "Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu (...). Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria și S-a făcut Om" (Simbolul Credinței)

Tu ești mai bun decât un tâlhar, îndrăznește și mărturisește-L pe Cel Care S-a luptat în locul tău pe Cruce, murind moartea. Cu doi tâlhari a fost Hristos răstignit, dar numai pe unul l-a luat cu Sine și au intrat în Rai.

Iubiților, să nu nesocotim bunătatea, răbdarea și iubirea lui Dumnezeu, dar nici dreptatea Lui. Hristos spune despre Sine: "Eu sunt Calea, Adevărul și Viața" (Ioan 14, 6). Adică să nu-l nesocotim pe Cel Care este Dreptatea în Sine și Iubirea desăvârșită.

Hristos iartă și binecuvântează pocăința tâlharului și socotește răstignirea lui pe cruce, lângă Mântuitorul, ca pe o jertfă adusă lui Dumnezeu pentru păcatele sale.

De ce mare har s-a învrednicit acest tâlhar! Cei doi tâlhari au avut aceeași chemare, pe amândoi i-a luat Hristos de mână cu Sine pe cruce, dar, când au ajuns la poarta Raiului, unul a zis: "Eu vreau să rămân cu tâlharii. Lumina Raiului mă orbește, lăsați-mă în adâncul întinericului." Și lăsat a fost.

Iubite mame, v-am văzut de multe ori venind la sfânta biserică ținându-că copilașii de mână. Aveți grijă de ei și să vă ajute Bunul Dumnezeu să intrați cu toții de mână în Rai, așa cum a intrat și Hristos cu tâlharul.

După înviere, cu toții avem aceeași chemare a lui Hristos, să intrăm în Împărăția luminii: "Cine voiește să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie" (Marcu 8, 34). Aceasta este porunca mării chemări a iubirii lui Dumnezeu.

Hristos a împărțit Raiul cu un tâlhar, ai nădejde că vrea să-L împartă și cu tine. Iubite frate, poate că nu ai aici nicio palmă de pământ; vino la Hristos și îți va da o parte de Cer. N-ai pământ, ai Cer și vei fi cel mai bogat om.

Iubiților, Hristos Cel Înviat, prin Jertfa Sa pe Cruce, ne-a redat bucuria vieții și arvuna dobândirii fericirii veșnice. De astăzi avem moștenire cerească, de vom dori-o de aici, de pe pământ, de vom crede, de vom iubi și de ne vom smeri ca tâlharul de pe cruce: "Binecuvântat fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos Care, după mare mila Sa, prin Învierea lui Iisus Hristos din morți, ne-a născut din nou spre nădejde vie, spre moștenirea nestrăcătorească și neîntinată și nevestejită, păstrată în ceruri pentru voi" (I Petru 1, 3-4).

Bucuria Învierii să-i cuprindă și pe frații noștri care sunt în suferință, Hristos a suferit și pentru ei!

Doamne, mângâie și depărtează suferința acestui neam greu încercat acum!

Iubiți frați și surori, la acest Praznic vă doresc să aveți parte de bucuria femeilor mironosițe.

Fraților, e primăvară!
A înflorit Trandafirul pe Golgota:
Hristos a înviat!

Al vostru, al tuturor,
de tot binele voitor,
† Ioan
al Banatului

**Dragi timișeni,
Sfânta Sărbătoare a Învierii
Domnului să vă aducă
în case lumină, căldură
sufletească, binecuvântare!**

**Vă doresc multă sănătate
și sărbători liniștite!
Paște luminat!**

**Prefect,
Zoltan Nemeth**

**Provocările și încercările ultimului
an ne-au adus mai aproape și ne-au
făcut să înțelegem cât de importantă
este grija față de cei apropiați.**

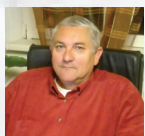
**Vă doresc ca dragostea și căldura
familiei să vă aducă liniște în aceste
zile sfinte ale Paștelui, iar viitorul
să vă fie presărat de bucurii și împliniri.**

Hristos a Înviat!

**Președintele Consiliului Județean Timiș,
Alin Nica**

**În această perioadă, alături de familie și
de cei dragi, așteptăm cu emoție și bucurie
sărbătorile pascale. Sunt zile în care fiecare
dintre noi încearcă să fie mai bun și să aibă
speranță. Vă urez ca sărbătoarea Învierii
Domnului să vă aducă belșug în case și
fericire în suflete! Sărbători Fericite! Hristos a Înviat!**

Viceprimar, Antonius Kapor

CONSILIERII LOCALI

- Ciuculescu Daniela
- Cristescu Lorian
- Bujora Sebastian
- Vlad Ioan
- Sîrbovan Călin
- Homorodean Doru
- Ciocărlan Dumitru
- Ivan Valentin
- Apostu Bogdan
- Luca Florin
- Purcar Sorina
- Răducă Cristian

**Urează tuturor locuitorilor comunei Șağ "Paște fericit!".
Cu ocazia sărbătorii Învierii Domnului vă dorim să aveți
parte de belșug și liniște în case. Vă urăm ca sărbătoarea
Paștelui să vă găsească în armonie, cu sufletul curat și cu
sănătate!**

Hristos a Înviat!

**Cu ocazia sărbătorilor pascale vă doresc să aveți
parte de zile luminate, pe care să le petreceți în armonie,
alături de cei dragi. Lumina Învierii
să vă aducă bucurie, sănătate și pace!**

Hristos a Înviat!

**Directorul Școlii Gimnaziale Șağ,
Radu Cosmin Flavius**

"Unde-ți este, moarte, boldul? Unde-ți este, iadule,
biruința? Înviat-a Hristos și tu ai fost nimic. Sculatu-S-a Hristos
și au căzut diavolii. Înviat-a Hristos și se bucură îngerii. Înviat-a
Hristos și viața stăpânește. Înviat-a Hristos și nici un mort nu
este în groapă; ca Hristos, sculându-Se din morți, începătura celor
adormiți S-a făcut." *Sfântul Ioan Gură de Aur*

Învierea Mântuitorului este cel mai important și strălucitor
fapt istoric și dumnezeiesc care s-a produs vreodată. Este taina
centrală a credinței noastre, elementul cheie al originilor creștine,
fără de care nu ar fi existat Noul Testament, creștinismul,
propovăduirea apostolilor, Biserica, învățătura, cultul și misiunea ei. Este noaptea în
care credincioșii sunt chemați cu îndemnul: „Veniți de primiți lumină!”, fiind „praznic
al praznicelor și sărbătoare a sărbătorilor”, eveniment vestit de psalmist cu cuvintele:
„Aceasta este ziua, pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim întru dansa”
(Psalmul 117, 24).

Să arătăm în jurul nostru lumină din lumina Învierii lui Hristos; să privim fața
fiecărui om în lumina Învierii lui Hristos, ca pe o sfântă lumânare de Paști aprinsă în lume
de iubirea lui Hristos pentru oameni.

Să înălțăm rugăciuni și pentru toți cei bolnavi acasă sau pe paturile din spitale dar
și pentru cei care se află departe de țară, printre străini, ca să păstreze credința creștină
strămoească și să cultive iubirea față de valorile noastre românești.

Ne rugăm lui Dumnezeu ca Sfintele Sărbători de Paști să vă aducă tuturor ani mulți
cu pace și bucurie, sănătate și mântuire, adresându-vă totodată salutul paschal: Hristos a înviat!

Al vostru către Hristos Domnul rugător, preot Băran Florin Ioan

Iubiți frați și surori, Cristos a înviat și este viu și prezent în
mijlocul nostru. Deși trăim vremuri grele să nu ne fie teamă ca să ne
întălmim cu Cristos cel Înviat pe drumul vieții noastre, asemenea
celor doi discipoli pe drumul spre Emaus. Poate cel mai dificil
lucru în aceste momente de pandemie este sentimentul neputinței
în fața morții, atunci când stăm alături de o persoană dragă nouă
care zace în agonia morții. Primul și cel mai important lucru în
aceste momente este să (re)descoperim că viața și sănătatea, toate
sunt în mâna lui Dumnezeu. Să nu ne fie teamă să-i deschidem
inima și să-i vorbim despre bucuriile și neliniștile noastre! El cunoaște bine ce înseamnă
încercarea, suferința, singurătatea, gustul amar al trădării și renegării. Cristos le-a trăit
din plin pe Calvar. Dar nici suferința, nici moartea nu au ultimul cuvânt. Prin Învierea
Sa din morți, Cristos ne-a oferit certitudinea că răul va fi învins, iar întinericul și frica
pot fi depășite prin credința în iubirea milostivă a lui Dumnezeu și în învierea glorioasă
a lui Cristos, Mântuitorul nostru. El, Cel Înviat să ne călăuzească viața, în special în
momentele de încercare, când avem nevoie de mai multă forță și mai mult curaj. Cu
bucuria credinței în suflet, să ne îndreptăm spre frații noștri, mai ales spre cei care
trăiesc momente delicate și de suferință, pentru a le duce speranța, alinarea și pacea
lui Cristos cel viu. Cu aceste gânduri vă urez sărbători fericite! Cristos Cel Înviat să vă
umple de bucuria prezenței Sale!

Preot romano-catolic, Ciubotariu Simon

Hristos a înviat!

În dimineața aceea sentimentele erau amestecate, ucenicii
erau debusolați...preoții și cărturarii erau satisfăcuți, în ziua aceea
de Paște domnea pesimismul...ca și astăzi, vestea învierii lui Hristos
a schimbat pesimismul Mariei, al lui Petru și Ioan și al celorlalți
ucenici în optimism, bucurie, speranță...Învierea Domnului Isus
este ancora de care creștinii s-au legat tot timpul.

Sărbătoarea Învierii Domnului nostru să vă transforme orice întristare în bucurie,
orice descurajare în speranță și să umple căminul vostru de pace!

Bucurați-vă!!!! ISUS E VIU!!!!

Conducătorul Bisericii Penticostale Speranța Șağ, Rusu Vinicius

Iubiți credincioși,

Chiar dacă anul care a trecut a fost unul cu totul și cu totul
special, plin de întristare, boală și distanțare, și chiar dacă nu putem
să ne bucurăm de sărbători așa cum am fi dorit sau nu putem să ne
bucurăm împreună cu toți cei care am fi dorit să ne fie alături, totuși
cu ocazia acestor Sfinte Sărbători ale Învierii Mântuitorului nostru,
doresc ca bunul Dumnezeu să ne ajute să ne apropiem tot mai mult
de Cel ce este Viu în veștii veștilor, să-i mulțumim că a plătit prețul
pentru păcatele noastre iar această Sărbătoare să ne găsească fericiți,
cu multă sănătate, binecuvântare materială și spirituală în viață, având pacea Lui în
inimi, armonie în familie și certitudinea veșniciei în viețile noastre!

Aș vrea de asemenea ca îndemnul Apostolului Pavel să se regăsească în viețile noastre:
"Dacă deci ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus, unde
Hristos stă la dreapta lui Dumnezeu. Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe
pământ. Căci voi ați murit, și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu. Când
Se va arăta Hristos, viața voastră, atunci vă veți arăta și voi împreună cu El în slavă."
Coloseni 3:1-4)

Hristos a Înviat!

**Biserica Creștină Baptistă vă dorește din toată inima să aveți parte de Sărbători
fericite!**

Dumnezeu să vă binecuvinteze!

Pastor, Dr. Marius Ianc

Vopsitul ouălor în Vinerea Mare, tradiție la Mănăstirea din Șag

O tradiție străveche, păstrată cu sfințenie de măicuțele de la Mănăstirea din Șag, cere ca ouăle să fie vopsite în Vinerea Mare, ca să aducă liniște și belșug tuturor creștinilor.

În Vinerea Patimilor, încă de dimineață, imediat după slujbă, maicile bat toaca și anunță, în acest fel, că

începe vopsirea ouălor. Aduc cofraje cu ouă proaspete și le pun la fiert în coji de ceapă, pentru a le vopsi natural. Dintr-o dată, micuța bucătărie devine neîncăpătoare, pentru că niciuna dintre măicuțe nu stă deoparte. Înconjurată de apropiați ai mănăstirii și de copii, în doar câteva ore, măicuțele vopsesc peste o mie de ouă. Iar glasul de rugăciune și cântul măicuțelor se înalță și cuprinde întreaga mănăstire.

Așa cum spune obiceiul, după ce termină de vopsit ouăle, măicuțele le pun în forma de cruce, pentru sfințire, în iarba din curtea mănăstirii. Maicile sunt încredințate că asta le va aduce pace și bunăstare.

În duminica Paștelui, maicile de la Șag îi așteaptă în prag pe credincioși cu ouă, cozonaci și pască.

Regulile pe care trebuie să le respectăm anul acesta, de Paști

Odată cu prelungirea stării de alertă pe teritoriul României, Comitetul Național pentru Situații de Urgență a decis și relaxarea mai multor măsuri, în perioada sărbătorilor pascale.

Astfel, este prelungită circulația în perioada 1 mai – 2 mai, în intervalul orar 20.00 – 05.00, pentru ca oamenii să poată participa la slujba de Înviere, iar magazinele vor fi închise la ora 20.00, în Vinerea Mare, nu la ora 18.00.

Autoritățile recomandă credincioșilor care vor participa la slujba de Înviere să respecte toate normele în vigoare, să poarte masca de protecție și să păstreze distanțarea fizică.

Slujba Învierii Domnului din noaptea zilei de duminică, 2 mai 2021, va fi săvârșită

în prezența credincioșilor, potrivit rânduielii liturgice a Bisericii Ortodoxe. Astfel:

- pentru a evita aglomerația, la unitățile de cult cu pangarul în interiorul bisericii, vor fi organizate din timp, în locuri special amenajate în afara lăcașului de cult, mai multe puncte de distribuire a Paștilor (pâine binecuvântată și stropită cu agheasmă și

vin, pregătită și ambalată din vreme în pachete/punguțe de unică folosință închise, respectând regulile de igienă), a lumânărilor, a candelor și a obiectelor de colportaj;

- credincioșii vor aștepta, în afara lăcașului de cult, pe locuri individuale special marcate, primirea de la clerici a Sfintei Lumini, la ora 00.00, păstrând distanța de 1,5 m între persoane;

- după oferirea Sfintei Lumini, se vor citi Sfânta Evanghelie și Pastorală;

- la finalul slujbei de afară, pentru săvârșirea Canonului Învierii și a Sfintei Liturghii, clericii vor intra în lăcașul de cult împreună cu credincioșii, în limita spațiului disponibil, potrivit prevederilor sanitare în vigoare, sau vor continua slujba în afara lăcașului de cult, în cazul în care numărul credincioșilor este mare.

Tradiții și obiceiuri de Paști

Fiecare sărbătoare a creștinătății este înconjurată de obiceiuri, care provin, de cele mai multe ori, din tradiția populară ori care au fost moștenite din familie, de la o generație la alta. Așa se întâmplă și în cazul praznicului Învierii Domnului, atunci când, cu mic-cu mare, toată suflarea se pregătește de renaștere.

În tradiția ortodoxă, începutul sărbătorii e marcat odată cu postul de șapte săptămâni. O semnificație foarte importantă o are Joia Mare din Săptămâna Patimilor. Din această zi, țăranii încetează lucrul la câmp și se concentrează asupra casei și curții, pentru ca totul să fie curat. Tot în Joia Mare, femeile încep să pregătească pasca și să vopsească ouăle.

La Înviere este bine să te îmbraci cu o haină nouă, îmbrăcămintea nouă, la fel ca și apa, are un rol purificator. În ziua de Paști nu este bine să dormi, pentru că în restul anului vei fi somnoros, vei avea ghinion, viermii vor mânca semănăturile, recolta va fi distrusă și te va prinde ploaia ori de câte ori vei vrea să lucrezi câmpul.

Lumânarea de la Înviere trebuie păstrată în casă și aprinsă în caz de boală, calamități naturale, supărări. În dimineața Paștelui e bine să privești prima dată într-o cofa cu apă neîncepută. Se spune că vei avea vederea bună în restul anului.

Se spune că e bine să te speli pe față cu apa neîncepută dintr-o cană nouă, în care ai pus un ou roșu, unul alb, un

bănuț de argint și un fir de iarbă verde, semne ale sănătății, prosperității și sporului în toate. În ziua de Paști nu se mănâncă oul cu sare, se spune că transpiri tot anul.

Pasca, crucea de pe ea sau anafura sunt considerate de leac, de aceea se păstrează bucăți din ele peste an. Cocoșul sfințit de Paști se credea a fi o sursă de belșug, sănătate și dragoste. În vechime oamenii aduceau cocoși la slujba de Înviere, pe motiv că aceuia căruia îi va cânta primul cocoșul în acea noapte va avea noroc tot anul. Apoi cocoșii erau dați de pomană săracilor.

La masa de Paști e bine să mănânci mai întâi un ou, se crede că acesta aduce sănătate trupului pe parcursul anului, apoi pește și pasăre, pentru a fi sprinten precum peștele și ușor ca pasărea.

Dacă păstrezi un ou roșu 40 de zile după Paști și nu se strică, vei avea noroc tot anul. De Paști se așează o bucăciță de fier sub prag, ca o protecție pentru casă. Dacă prima persoană care îți intră în casă este bărbat, vei avea noroc tot anul.

De Paști, există credința că cerurile se deschid, permițând sufletelor celor morți să se întoarcă acasă, pentru a-și proteja rudele dragi.

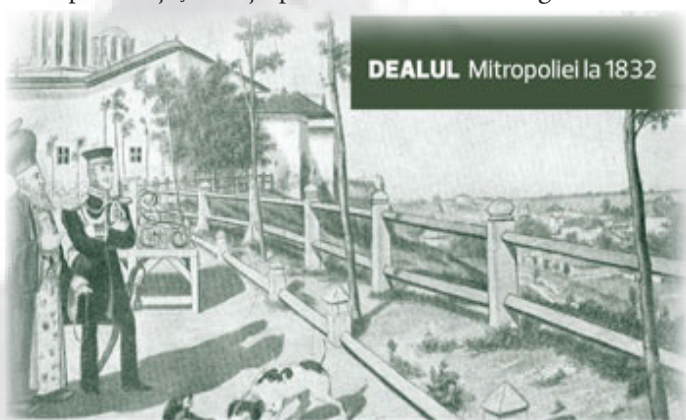

Paștele, la curțile domnitorilor români

În vechime la Curțile domnești din Țările Române, Floriile se prăznuiau cu multă solemnitate. Domnitorul Țării Românești, însoțit de boierii săi, mergea la biserica Curții Domnești pentru a asculta slujba religioasă ce se desfășura cu ocazia acestui eveniment. În biserică se cânta *Polieleul* și erau împărțite tuturor lumânări de ceară aprinse, la fel ca la Paște.

„Joia pocăinței”

În cele trei seri din Săptămâna Mare, duminică spre luni, luni spre marți și marți spre miercuri, Vodă mergea la biserica

DEALUL Mitropoliei la 1832

BOIERUL Iordache Filipescu, pe la 1843

Curții Domnești cu toată boierimea și asculta *vecernia*, adică slujba de seară. Miercuri dimineața era obiceiul de a se face *maslu* – adică ungerea cu ulei sfințit însoțită de rugăciuni – în Spătăria cea mică, unde, pentru aceasta, erau adunați și toți boierii Curții. Maslul îl făcea mitropolitul, ajutat de arhierii și de preoții Curții. Fiecare boier mergea apoi în fața voievodului să-și ceară iertare dacă l-a supărat cu ceva, obicei care a fost transferat, mai pe urmă, zilei de joi.

În Joia Mare domnitorul mergea din nou la biserica Curții, alături de toată boierimea; la finalul slujbei se ducea la toate icoanele, se închina și își cerea și el iertare de la toți cei aflați înăuntrul edificiului sfânt, fiind apoi împărțit cu sfințele daruri. După domnitor urmau feciorii săi și apoi toți boierii în funcție de rang.

Ritualul spălării picioarelor, obicei strict ținut la Curtea Domnească din București

După împărțanie, boierii erau cinstiți de domnitor cu un pahar de vin și apoi cu câte o cafea, tratația fiind urmată de ritualul „spălării picioarelor”.

Obiceiul spălării picioarelor se făcea în amintirea faptului că și Iisus a spălat picioarele Apostolilor, ucenicii săi. Ritualul se desfășura în curtea Palatului domnesc, dacă timpul o permitea, iar cel care o săvârșea era mitropolitul țării, după rânduiala bisericii.

Unul dintre preoți sau dintre diaconi citea din Evanghelia lui Ioan, în așa fel încât toate acțiunile mitropolitului să corespundă versetelor din Biblie.

Vineri dimineața, domnitorul și boierii se duceau din nou la biserică, unde se slujeau doar *ceasurile* și se asculta *utrenia* cu sărutarea Epitafului, la ora șase seara, domnitorul mergea din nou la biserică, unde la canonul cel dintâi se împărțeau lumânări de ceară tuturor celor prezenți. După *slavoslavie* se scotea *Aerul*, o bucată de pânză mare, brodată, cu scena punerii în mormânt a Mântuitorului. Domnitorul și mitropolitul mergeau împreună înaintea Aerului cu tot alaiul. Boierii veneau și ei mai apoi. Ținând în mâini lumânările aprinse, întreaga suită ieșea din biserică, apoi cobora pe scara cea mare, ajungând în curtea palatului, unde erau pregătite scaunele. Acolo, după obicei, se făcea și sărutarea Aerului de către toți cei de față.

Vinerea Mare și Paștele la Curtea Regală

Potrivit ceremonialului Curții Regale din România din 1882, în Vinerea Mare, regele însoțit de Casa sa civilă și militară se îndrepta spre biserica Mitropoliei, pentru a asista la slujba ce se făcea cu acest prilej, la orele șapte și jumătate.

La Mitropolie suita regală era deja așteptată de miniștrii țării, președinții și membrii Adunării legiuitoare, dar și de alți înalți funcționari.

În sâmbăta Paștelui, la 12 din noapte, regele urmat de Casa sa civilă și militară și escortat de un escadron de cavalerie

SOLEMNITATE religioasă la Palat, în timpul lui Carol I

era prezent la Mitropolie pentru slujba de Înviere. Liturgia era slujită de mitropolitul primat, înconjurat de întregul cler. În clipa în care Înalt Prea Sfinția Sa exclama: „Cristos a înviat!”, acest fapt era anunțat Capitalei prin salve puternice trase cu cele 101 tunuri de pe Dealul Spirei.

Noaptea de Înviere la Curtea domnească

Marile noastre sărbători creștinești se făceau la Curtea Domnească după felul celor împărătești de la Țarigrad și cum Paștele era una din aceste sărbători, fastul era pe măsură. Domnitorii noștri au preluat toate obiceiurile, ceremoniile și alaiurile împăraților bizantini. În noaptea Învierii, domnitorul, îmbrăcat în căbăniță, se ducea la biserica Curții Domnești, unde îl așteptau mitropolitul țării, arhieriei, egumenii tuturor mănăstirilor din București și toți boierii. Acesta participa la slujbă, conform rânduielilor vremii.

La finalul slujbei, domnitorul mergea în spătărie (sala tronului domnesc), iar ceilalți intrau pe rând. Fiecare, atunci când intra, se închina înaintea domnitorului aflat pe tron și lua loc pe scaunul lui. Erau serviți cu băutură, dulciuri și cafea și mergeau apoi în odăile Doamnei, unde, de asemenea, li se dădea cafea.

Paștele oamenilor obișnuiți

Duminica Floriilor deschidea săptămâna pregătirilor de Paște și pentru omul de rând. Astfel, pe lângă munca în gospodărie, o obligație morală era mersul la biserică. Călătorii străini arătau că românii erau cucernici și nelipsiți de la slujbele bisericesti.

În Joia Mare se mergea la spovedanie. La cele 12 Evanghelii fetele aduceau un șiret de ibrișin, făcând câte un nod după fiecare Evanghelie, această practică

fiind considerată leac pentru boli. Joia Mare era numită și *Joimărița*. Aceasta, la origine zână a morții, avea grijă să nu le găsească pe femeile cu treaba neterminată. În această zi, morții se pregătesc să vină pe pământ și trebuie primiți cum se cuvine: cu foc din vreascuri, cu vin și cu pâine. Pe morminte se aprind lumânări, se varsă apă și se pun așchii de lemn aprinse. Unii spun că acum înfloresc urzicile și, deci, nu mai sunt bune de mâncat. În Joia Mare femeile vopsesc ouăle, mai mult roșii.

În Vinerea Mare toată lumea mergea să aprindă câte o lumânare (candelă) la cimitir și să ia agheasmă de la una dintre bisericile cu hramul Izvorul Tămăduirii. Vinerea se ține post negru toată ziua; pe cel ce face asta nu-l mai doare capul. Nici nu se muncește în această zi, doar se face baie. Doar se frământă și se coace pasca pentru Paște. Sâmbăta, oamenii se găteau cu noile haine și plecau la slujba de Înviere, unde ascultau cu pioșenie oficierea divină, pornind spre case abia spre dimineață.

Sărbătoarea Paștelui a apărut înaintea creștinismului.

Dacii încondeiau ouăle ca simbol al fertilității și renașterii

Considerată cea mai mare sărbătoare a creștinilor, Paștele își are etimologia în cuvântul ebraic pesach, care înseamnă trecere. Aceasta era sărbătorită și înainte de apariția creștinismului la mai toate popoarele lumii. Dacii foloseau, spre exemplu, ouăle încondeiate înainte de Învierea lui Iisus, iar ele erau reprezentarea simbolului fertilității.

Paștele, așa cum îl sărbătorim noi astăzi, a apărut după ce Iisus Hristos a revenit la viață la trei zile după înmormântare. Așa a apărut creștinismul și speranța în viața veșnică promisă de Dumnezeu și dovedită prin sacrificiul și învierea propriului fiu. Paștele creștin este similar cu un eveniment pe care îl aveau majoritatea popoarelor lumii din antichitate: sărbătoare învierii, a trezirii la viață.

Sacrificarea mieilor, o tradiție rămasă după eliberarea evreilor din Egipt

Tot de la ei a rămas și tradiția sacrificării mieilor de Paște. Înainte de fuga din Egipt, evreii au fost avertizați de către Dumnezeu să sacrifice miei și cu sângele lor să își coloreze porțile de la intrarea caselor, astfel urmând ca nou născuții lor să fie protejați de blestemul care avea să se reverse peste copiii egiptenilor. După acea noapte, în care copiii egiptenilor au fost loviți de moarte, iar cei ai evreilor au fost salvați prin însemnarea caselor cu sângele mieilor, a rămas tradiția ca în fiecare an să fie aduse jertfe animale lui Dumnezeu. Tot așa a ajuns ca Iisus să fie numit „Mielul lui Dumnezeu”, după ce s-a sacrificat pentru ca omenirea să cunoască reînvierea și viața veșnică. Mielul este, mai cu seamă, semnul blândității, al simplității, inocenței și purității. Este unul dintre simbolurile Mântuitorului Hristos. Pentru evrei, Iisus era fiul Tatălui a cărui venire a fost promisă de profeți.

Dacii sărbătoreau Paștele în martie, când celebrau învierea lui Zamolxe

O formă similară a acestei sărbători exista și la înaintașii noștri. Dacii sărbătoreau revenirea la viață odată cu echinocșiul de primăvară, pe 20 martie. Și, ca și în zilele noastre, sărbătoreau reînvierea unui om. Dacii credeau că Zamolxe a revenit la viață la trei ani după ce fusese înmormântat într-o peșteră, și, la fel ca Iisus, s-a ridicat la ceruri de unde își veghează poporul. Ouăle încondeiate erau folosite la această sărbătoare chiar înainte de apariția creștinismului. Dacă în tradiția creștină se spune că Maria, mama lui Iisus, a înroșit primele ouă din sângele acestuia, la daci ele erau încondeiate ca simbol al fertilității și al revenirii la viață odată cu venirea primăverii. În această zi, oamenii își trimiteau ouă viu colorate în semn de afecțiune. Și tot o similitudine cu creștinismul este și faptul că daci credeau tot

într-o Sfântă Treime, numită Triada Dacica Divină. Tot în acele vremuri prin satele dacilor se auzeau pocnituri, care se făceau pentru alungarea spiritelor rele.

Cum a ajuns iepurele simbolul Paștelui

Tradiția îndrăgितului Iepuraș de Paște își are originile în legendele păgâne. Iepurele reprezintă, la păgâni, simbolul lui Eostre, zeița primăverii. Aceasta era adesea asociată cu ouăle și iepurele, deoarece se spune că zeița a găsit o pasăre rănită în timpul iernii, iar singura soluție pentru a o salva a fost să o transforme în iepure. În tradițiile antice iepurele putea să facă ouă, deși nu mai era pasăre. De asemenea, se spune că iepurele este o ființă lunară, iar ciclurile lunii sunt cele care determină în ce zi sărbătorim Paștele, în fiecare an. Prima apariție a iepurașului ca simbol al Paștelui a avut loc în Germania, fiind menționat în cărți în jurul anului 1500. Tot germanii sunt cei care au dus în America tradiția conform căreia iepurele aduce cadouri copiilor cumiți.

